

ଧୂଳି ପୃଷ୍ଠ

ଆମ କୁନାକୁନିକ ଆପଣା ପୃଥିବୀ ୫ ଶନିବାର, ୧୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୧

ସ୍ମୃତ କିଶୋର ଗଚ୍ଛ :

ଦିନୟ କୁମାର ଦାସ

ଧୂମପାନ ମଣିଷର ଅନେକ କ୍ଷତି କରେ ବୋଲି ଜାଣି ବି ଅନେକ ସିଗାରେଟ ଚାଖିନ୍ତି। ସେମାନେ ମନେକରିବା ଯାଏନ୍ତି ଯେ ପିପିଟି ନିମନ୍ତେ କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।

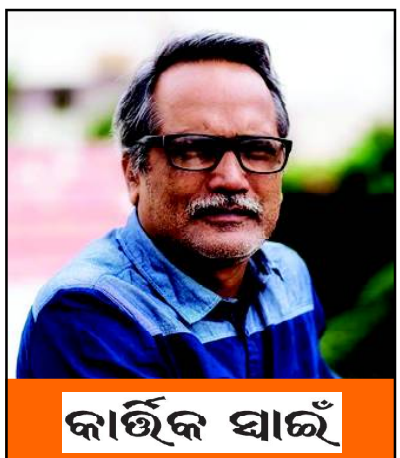
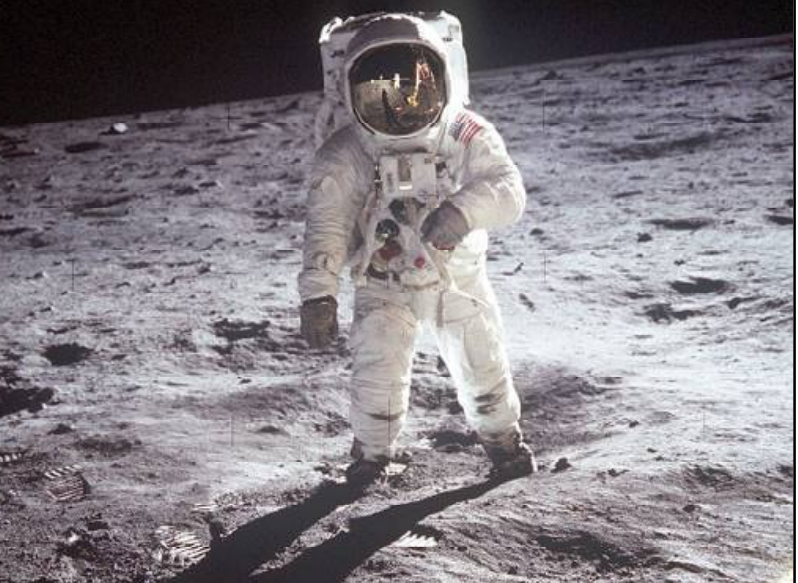
ସେଇଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମହାନ

ଚାଳ ବାପାଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବାପା କେବେ ମତ ରୁଜୁ ନ ଥିଲେ ବି ସିଗାରେଟ ପିଇନଥିଲେ। କେବଳ ସେଇଟି ନୁହେଁ ଭାଇ ଭୋଉ ବି ବାପାଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ।

ବିଜ୍ଞାନ ରୁଚି - ୩୫

ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଷ୍ଠରେ ମାନବ (୩)

କାର୍ତ୍ତିକ ସାଇଁ

ଆଜିକାଲି ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନକୁ ନେଇ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ବହୁତ ଆଗ୍ରହ ଓ ଉତ୍ସାହର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ରାଜୁଛି। ଚାନ୍ଦିନୀ ଆଜିକାଲି ଆମେନୋରେ ଅନେକ ମହାକାଶଗତ ଯାନବାହୀ ବେଶ୍ ଆଗରୁ ଜାଣିପାରୁଛୁ।

କେତୋଟି ଧାଡ଼ି ଆଜି ବି ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ ଦମ୍ଭିତ କରୁଛି। ମଣିଷର ଏକ କ୍ଲୋନ୍ ପଦକ୍ଷେପ ମଣିଷ ଜାତି ଲାଗି ଏକ ମହାନ ପଦକ୍ଷେପ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ଫଳକ ନେଇଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଲେଖା ଥିଲା- ଏଠାରେ ପୃଥିବୀରୁ ଆସିଥିବା ମଣିଷମାନେ ପ୍ରଥମେ ପାଦ ରଖୁଥିଲେ।

ଜଙ୍ଗଲର ଦୃଶ୍ୟ ଓ ପଲକ

ଝରଣା ବାରିକ

ଶୀତ ଋତୁ ସରିବାର ଆସୁଥିବା ସମୟ। ବସନ୍ତ ଋତୁର ଆଗମନରେ ଗଛରୁ ପତ୍ର ସବୁ ଝଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଥାଏ। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ସବୁ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ପଡ଼ି ରହିଥାଏ। ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ରହୁଥିବା ପଶୁମାନେ ବେଶ୍ ପାଖାପାଖି ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରୁଥାନ୍ତି।

ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦିଆଯାଏ। ପଲକ ପୁଣି ପଚାରିଲା ଜଙ୍ଗଲରେ ଥିବା ପଶୁମାନେ ସେ ସମୟରେ କ'ଣ କରନ୍ତି। ମାଆ କହିଲେ ଆଜି କାଲି ସମାଜରେ ଏମିତି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେଲାଣି ମଣିଷ ମଣିଷର ଭଲ ଚିନ୍ତା କରୁ ନାହିଁ।

ମଣିଷ ସମ୍ପଦ

ଦେବତା ମହାପାତ୍ର

ଜାପାନ ଦେଶରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ଗର୍ବ ଓ ଏକକିଦିଆ। ଅଧିକ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସେ ଏକ ବିଚିତ୍ର ନିୟମ କଲେ। ତାଙ୍କ ମତରେ "ରୁଦ୍ରମାନେ ଦେଶର ଶତ୍ରୁ। ସେମାନେ କେଉଁ କାମକୁ ନୁହେଁ କରନ୍ତି। ଘରେ ଖାଇପିଇ ବସିଛନ୍ତି।

ଭୋକ ଉପାସରେ ମରିବେ, ନଚେତ୍ ବାସ ଭାଲୁକ ମୁହଁରେ ପଡ଼ିବେ। ସେହି ସମୟର ଏକ ଘଟଣା। ବାପ ପୁଅର ଦୁର୍ଘଟଣା। ପୁଅ ବାପକୁ ଭଜି କରୁଥିଲା।

ଜନନୀ ରାଜ, ପୁରୀ ଗଜନ, ପୁରୀ

ବ୍ୟକ୍ତି

ପବନ... ଧୂଳିଚରଣ ଯିବେଲା

ସବୁଠାରେ ଥାଏ ନଥିଲା ପରି କେବେ ସାର୍ଲ ସାର୍ଲ କେବେ ଥିଲି। କେବେ ପୁଣି ବହେ ସୁକୁମଳିଆ ମଜାଳିଆ ବାଆ ନଜ କୁଳିଆ। ଏଇଠି ଥାଏ ସେ ସେଠାରୁ ଯାଏ ଏଇଠି ସେଇଠି ସବୁଠି ଥାଏ।

ଭଲ ପିଲା ହେବା ଆସ-୦୨...

ପଢ଼ିବା ପାଠ ମନ ଲାଗାଇ ହେବାନି ଦୁଷ୍ଟ କମା ଗୁରୁଜନଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ କାବନେ ମିଳେ କ୍ଷମା। ପାଠ ପଢ଼ିଲେ ବଡ଼ିବ ଜ୍ଞାନ ହେବାରେ ଦିନେ ଜ୍ଞାନୀ ଦେଶ କାନ୍ଦିବ ରଖୁବା ମାନ ନ ହେବା ବେଳମାନ।

ଧରାକୁ ହୁଇଁଲା ନୂଆବରଷ...

ଧରାକୁ ହୁଇଁଲା ନୂଆ ବରଷକଲେ ମାଡ଼ି ମାଡ଼ିଗଲା ଶୀତ, ଶୀତ ମାଉସୀ ତା ପସରା ମେଲେଇ ଗାଏ 'ଏକୋରାଣି' ଗୀତ। ଗୀତର ଲହରୀ ସୁରୁଟି ଏ କାଳେ ଉଭା ପବନ ତାଳେ, ତାଳେ ତାଳେ ନାତି ନିବନ୍ଦ ନିଶାପଥେ ସୁଖର ବାପାଳି କାଳେ।

